

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vtî nouiter inuestitus debeat agnoscere & efflare spiritum instabilitatis, & vitam instituere: denique quibus inditijs probetur nouitiorum defectio, siue profectio spiritualis. Epist. XXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Et vocatus ad monasticam religionem & vestitus in eadem, debeat agnoscere esse spiritum instabilitatis, suam vitam instituere: denique quibus inditus prebetur nouitiorum in monasterijs defectio, sine profectio spiritualis.

Epistola XXIV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS.
filio suo N. charissimo in Christo Iesu vtriusque hominis sospitatem.

Charissime fili, diabolus odit te, inuidens tibi felicitatem. Ideo omnibus viribus suis machinatur, vt ad seculum te reducat. Immittit tibi suspiciones, timores, melancholias, grandia mala, & tristes calamitates, desolationesq; futuras prognosticando, quibus aut ad horrorem displicentiamq; Ordinis, aut ad melancholiam deliramentaq; capitis te inducat. Ideo furtiuas vigiliis, orationes, lachrymas tempore minus congruo persuadet: non quod talia illi placeant, sed vt saltem per apparentia bona te seducat, qui per manifesta mala non potuit. Homo namque deuotus per exercitia deuota, in quibus se palliat interdum diabolus presertim quando sine consilio, propria presumptione assumuntur, aut quod deterius est contra obedientiam aut charitatem, facilius seducitur. Et nihil refert apud hostem nostrum, vtum per manifesta mala, aut bona apparentia fallat. Ideo cautiones quasdam subiiciam, tibi congruas pro tempore hoc, te periclitaris, in tentationibus capiaris, illaqueeris perdaris.

Diabolus
quantopere
pijs insidiat.
ur.

Diabolus
vti per manifesta
mala, vel si
mulata bona
fallat.
Discretio,
qui obtineat.

Præcipuum
diaboli studium
quod sit ad euer-
tendum Christi
tyronem.

Matt. 6.

Suspiciones
& timores
suos quam
contemnere
debeant.

Omne bonum, omne exercitium aut instrumentum virtutis si nimium sit, si indiscretè fiat, vitium aut periculum est. Hanc discretionem secundum SS. Patrum diffinitionem non aliter obtinebis, quam humili obedientia quæ exhibeas patri tuo spirituali à Deo tibi in directionem tui deputato. Cuius diu tibi manifestum peccatum non imperat, obedias propter Deum, non attendens scientiæ literaturam, aut conuersationem (si in his minus fortalè perfectus fuerit) sed ordinationem & prouidentiam diuinam: qui hunc tibi deputauit, per hunc tibi respondebit.

Præcipuum studium est diaboli (quod sentis) vt non reueles tentationes tuas patri tuo: item exercitia, studia, & cætera huiusmodi non secundum illius, sed iuxta proprium consilium assumes, quo facilius te decipiat, vt ipse ductor tuus sit: sciens quod omnes insidias suas per humilem confessionem & obedientiam denudantur & conteruntur.

Non occupes te circa tristitia, sed lætus exhilarantia obiecta suscipias secundum spiritum, cantando spiritualia cantica, curas, suspiciones, & de futuris (quæ nunquam futura sunt) aut si futura essent, sufficeret tamen diei malitia sua, id est, non oportet inde nos vexari, antequam adueniant, solo metu & sollicitudines inanes, metus superstitiosos abijciedo, & contra oem pusillanimitatem te confortando. Compunctio ex meditatione discreta passionis est salubris & hilaris tristitia bona. Cum suspitionibus & timoribus tuis (quibus ad delirationem tandem peruenires, si non acquieueris consilij) non li disputare. Quippe quæ validius insurgunt hominibus talibus & fixis

raui.

radicantur, perplexius implicant. Sed statim, vt sentis, abijcias, derideas, atque ad alia te conuertas.

Non oportet bellum inire cum talibus sibilis disputando, argumentando, &c. hoc enim modo diabolus multos illaqueat, vt non inueniant exitum, sed melius per contemptum vincuntur, quo quis dedignatur se cum phantasijs eiusmodi occupare. Ad tales incidentias dic: Stulticia est, phantasia est: & ne trades voluendo in corde &c. Summum diligentissime recipias, nihil muniendo, sed plus etiam addendo, id est, anticipando tempus dormitionis: quia diabolus tibi infidiatur, vbi maxime tibi esset periculum. Nescit naturalia: vbi infirmior es, ibi sternit laqueum.

Vbi diabolus
positissimum
fraudem
struat.

Tentationem igitur quam habes ex suspitione, scilicet quod fratres non afficiantur tibi, quod non recipiaris ad professionem, quod multa passurus ab eis sis omnino vana frivolaque (quod certissimo constat mihi) iudices: & ea quando incidunt, mox vt carnales cogitationes abijcias. Sunt tibi periculosiores eiusmodi phantastica suspitiones atque timores, quam carnales.

Surgens de lecto, primam vocem emittas ad inuocationem & laudem dominam, Adora Dominum, & in cor dulcissimum eius te illi commenda & offer, petens vt te in gratiam suam recipiat, regat & dirigat, &c. Similiter ad pedes B. Mariæ te prosternens, facias.

Surgens de lecto
quid agere
debeat.

Finitis Matutinis de domina, potes te conuerte ad meditationem dominicæ passionis per articulos in rosario nostro continuando vbi heri demiseras, vsque dum datur signum in choro, ad III. Pater noster ante matutinas.

Ne subtrahas vocem cantando, sed pro viribus canta. Ita regas te, ita curam tui habeas, vt in diuino officio & in omnium obedientia sufficiens inueniaris, ne cogaris debita negligenter soluere, aut imperfectè. Non recipias malum exemplum à tepidè & negligenter soluentibus diuinum officium: quia graue iudicium ijs est, qui non soluunt Deo laudes suas alacriter, ore & corde.

Quam periculosum sit
negligenter
debita
soluere.

Væ illis, qui suas voces subtrahunt Deo & conuentui: quia sicut magnum præmium expectat eos, qui vocem laudis Deo sacrificant & infirmiores fratres supportando ac pro illis cantando, etiam pro illis Deum laudant: ita qui Deo talentum vocis furantur, & ministerium quod membrum corpori debet (hoc est, monachus conuentui) subtrahunt, Deum cultu suo spoliant, animas defunctorum suffragio, magna pœna manet eos post mortem. Lege libellos deuotioni accommodos.

Firmum sit tibi propositum perseverandi in ordine, adeo vt etiam iustus nolis exire: hoc est, vt extra domum nolis ire deserendo Ordinem, nisi vim patiens cogaris vestes exuere. Hoc valet multum in tentationibus. Alioquin si tantam atque vacillantem te inuenerit diabolus, validissimis, donec expugnet castrum tuum, aggreditur machinis.

Resigna te Deo ad patiendum quicquid ille super te venire permiserit, scilicet certissime, quoniam illi est cura de te, nec permittet super te venire, nisi quantum poteris sustinere. Caue quicquid illum offendit, paruum vel magnum. Nunquam paruum aut leue æstimabis, quicquid Deum offendit si verus eius amator fueris.

Deo vt nos
resignare
debeamus.
1. Pet. 5.
1. Cor. 10.
Humilitas vt
sit compa-
randa.

Ad humilitatem studia & exercitia humiliationis assume: ab alijs imposi-

ta libenter sustine, sciens humilitate non posse obtineri nisi humiliatio precedat. Non erumpat motus impatientie, irae, aut superbiae, in verbo, opere, & signo, nec quicquam in exteriori homine tuo videatur, vnde aliquis scandalizatur. Omnes defectus tuos, errores, negligentias, ignorantias, offensiones stude per humiliationem tui ac veniae petitionem expiare. Nullam amaritudinem finas in te quiescere. Vbiq; vigila, nihil non suspectum sit de diaboli laqueis. Infidiae non pauciores sunt diaboli ad bona studia corrumpenda aut impedienda, quam mala promouenda. Machinatur (si bonum non potest impedire) boni intentionem corrumpere, scilicet ne ad Dei honorem, sed propriam gloriam, aut pro temporali commodo fiat. Nicitur modum, mensuram, tempus, conditionemq; bonae actionis inuertere, vt nimietate fatigationem, intemp. & iuitate inuitatem inducat. Technas omnes diaboli, quibus fallit nos & tentationum laqueos. vidit S. Antonius, & audiuit humilitatem solam esse, quae illos posset euadere. Humilitatem, inquam, quae nihil in se, sed in Deo confidit, quae se nil aestimat, sibi non sufficere se credit, erroribus & lapsibus expositam propriam infirmitatem intelligit, proprio consilio & ingenio diffidit, iudicium alienum suo praefert, aliorum opera & consilia magni, sua nihili aestimat: ideo imperio patris se subijcit, duci gaudet, sequitur praecceptorem, voluntate propria (qua sola peccatur) non viuit, omnem abdicat proprietatem, hoc est, sensum, consilium, voluntatem, iudicium sentire, afficere, velle proprium.

Quismodi
sunt diaboli
ma. nina-
meata.

Quae humi-
litas technas
omnes dia-
boli eludat.

Quid diabo-
lus pertame-
scat.

Hae humilitas (quae vt propriam ignorat voluntatem, ita peccatum nescit) obedientiae mater, patientiae columna, charitatis pabulum, non modo euadit, verum etiam conterit omnes laqueos diaboli. Neque enim abstinentiam, ieiunia, vigiliis, &c. id genus corporalia exercitia metuit diabolus, sed humilitatem, obedientiam. Ieiunare scit, & vigilare, & si quae huiusmodi virtutum instrumenta sunt diabolus: verum humilis esse & obedire non potest. Humilitas itaque & obedientia humilitatis alumna vires diaboli eneruant, laqueos rumpunt & omnes infidias eius euadunt. Humilis igitur esto & obediens, & facile omnes tentationes superabis. Quare vt dixi fili charissime de te praebere cunctis bonum exemplum spemq; bonam, quod futurus eris bonus monachus.

Signa quaedam vnde possit vtcunq; conijci, qualem Nouitij in caenobijs de se promittant spem perfectionis caenobiticae.

Nouitius sui
capitis
Nouitius
qualis ser-
mone esse
debeat
Nouitius
contentio-
sus.
Nouitius
caelans res
suas.

Nouitius sui capitis, qui suam sententiam praefert sententiae magistri, nunquam bonus erit monachus, quia deest ei humilitas, & inuitur super suum sentire.

Nouitius linguosus valde refrenandus est. Sit hilaris corde, & vultu serenus: sed sermone pudicus, verecundus, modestus & parcus.

Nouitius si contentiosus fuerit, quando arguitur aut docetur, pessimum habet signum: quia nisi emendauerit, corruet in peiora.

Nouitius si tentationes suas non reuelauerit, si consilia sua non subiecerit examini, & iudicio ac voluntati magistri aut prioris, decipietur a diabolo, quia ambulat in superbia & praesumptione spiritus, aut in verecundia per-
nicio.

D.VI
16

niciosa, quæ oritur ex superbia.

Novitius qui studet excusare, fallere, & cælare magistrum, à vitis non curabitur, sed corruet in mala peiora.

Novitius
subdolos.

Novitius quem timere habet magister, vel cui non audet dicere magister dicenda, non audet eum arguere, corripere, defectus indicare &c. manebit infirmus, onerosus, & tandem periclitabitur.

Novitius
impatiens.

Novitius qui satagit omnia inquirere, & sibi non proficua appetit scire, gaudet visitatione secularium aut leuium personarum & cætera signum habet euidentis, quod animo nondum est religiosus: & quamdiu ita manet, modica speratur in eo deuotio.

Novitius
mundo de-
ditus.

Novitius tardus ad officia sua, negligens in operibus suis, non præuidens per se agenda aut cantanda, sine timore, sine sollicitudine, sine verecundia, nunquam bonus erit monachus, sed pane etiam indignus.

Novitius
negligens.

Novitius tristis ilico fiet & acediosus, & ponit nidum diabolo. Vale fili charissime.

Novitius
tristis.

Fundamentum spirituale ingressurus religionem, cuiusmodi iacere, quæq; huic superstruere debeat.

Epistola XXV.

F. IOANNES IVSTVS LANSPERGIUS, CARTHVS.

Henrico filio charissimo Ordinem Prædicatorum ingressuro.

Fili charissime, vt satisfaciam crebris petitionibus tuis non nihil scribendo, quod instituto tuo accommodum sit, hæc pauca asigno, quibus te præmoneam, Prædicatorum Ordinem ingressurum.

Fundamen-
tum mona-
sticum susce-
pturo quod
esse debeat.

Fundamentum tuum sit Christus, vt pro huius amore seculum relin-
quas, & quicquid in via Dei impedit, missum facias: quicquid ar-
dui tibi imponitur libenter, & hilariter feras. memor semper quod homini-
bus non seruis, sed Deo, nec ab hominibus remunerationem (puta aliquid
laudis, gloriæ, temporalisue commodi) quæris, sed à Deo expectas. Super
hoc fundamento sit ædificatio tua, vt quicquid faciendum, quicquid omit-
tendum, quicquid tollerandum quicquid fuerit dicendum, purè & verè fa-
cias propter Deum, hoc est, vt illi placeas, vt eius gratiam merearis habere, vt
illi fidelis inueniaris, vt in oculis eius fias illi acceptior, vt illi magis semper
accedas & propius, vt magis illum ames fortiusq; eidem inharreas, &c.

Vt omnia
nostra refe-
ramus in
Deum.

Si hoc perfectè cor tuum ita impleuerit (vt scilicet in omnibus quæras
Deum) parum mouebit te, si opera bona tua ac studia (de quibus testimoni-
um habes bonum conscientia, & superioris tui) cæteri homines derideant.
Si tamen fieri potest, quantum in te est, nulli hominum occasionem præstes
deridendi (intellige iustam) odiendi, despiciendi, calumniandi, peccandi, sed
potius diligendi, ædificandi &c. ita tamen, quod te ipsum non quæras in hoc,
sed Deum, scilicet ne quis turbetur, ne quis peccet, ne quis pacem suam amit-
tat, ne quis Deum offendat.

Hoc debet fieri quantum in te est, bona faciendo, mala tolerando, iram
aut malevolentiam alienam dissimulando, & bona etiam quandoque, quæ
necessa-